

Univerzita Karlova
Právnická fakulta

Odvolání insolvenčního správce z funkce

Studentská vědecká odborná činnost

Kategorie: doktorské studium

Autor: Mgr. Petr Matějka

2023

XVI. ročník

Čestné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do XVI. ročníku Studentské vědecké a odborné činnosti (SVOČ) vypracoval samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla přihlášena do předchozích ročníků SVOČ či jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Praze dne 17. 4. 2023

Mgr. Petr Matějka

Celkový rozsah vlastního textu práce (od úvodu po závěr), včetně mezer a poznámek pod čarou:

48.877 znaků

Obsah

Seznam použitých zkratk	4
Úvod	5
1. Insolvenční správce	5
1.1. Obecně k osobě insolvenčního správce	6
1.2. Ustanovení do funkce	7
1.3. Povinnosti insolvenčního správce	7
1.4. Možnosti změny v osobě insolvenčního správce	7
2. Zproštění funkce vs. odvolání z funkce	8
3. Odvolání insolvenčního správce z funkce	9
3.1. Obligatorními důvody	9
3.2. Fakultativní důvody	11
4. Odvolání pro ukončení činnosti podle § 12 odst. 1 písm. e) ZIS	12
4.1. Obecně k povaze oznámení o ukončení činnosti	12
4.2. Judikatura Nejvyššího soudu formulovaná do roku 2021	13
4.3. Studie společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER	14
Závěr	23
Seznam použitých zdrojů	25

Seznam použitých zkratk

InsZ	zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)
ZIS	zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích
SŘS	zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní
Administrace insolvenčí CITY TOWER	obchodní společnost Administrace insolvenčí CITY TOWER, v.o.s., IČO 294 14 873, se sídlem Praha 4 – Nusle, Hvězdova 1716/2b, PSČ 140 00, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. A 76042

Úvod

Insolvenční správce je stěžejním procesním subjektem insolvenčního řízení. Je-li jednou do své funkce pro insolvenční řízení ustanoven, předpokládá se, že bude svou funkci vykonávat až do pravomocného skončení takového řízení, případně do zproštění po skončení řízení.

Jakákoliv změna v osobě insolvenčního správce v průběhu insolvenčního řízení vždy současně znamená výrazný zásah. Nově ustanovenému insolvenčnímu správci musí být předána agenda celého insolvenčního řízení, čímž dochází k mnohdy zásadnímu prodloužení insolvenčního řízení. Narušuje se stabilita a vedení insolvenčního řízení, proces zpeněžení, komunikační standardy mezi insolvenčním správcem, dlužníkem a věřitelskými orgány. Již proto by měl být institut odvolání insolvenčního správce z funkce využíván restriktivně.

Cílem autora této práce je popsat důvody, které mohou vést k odvolání insolvenčního správce z funkce. V hlavní části této práce se autor věnuje rozboru důvodu pro odvolání insolvenčního správce spočívajícím v ukončení činnosti podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS. Autor na příkladu tohoto důvodu pro zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce demonstruje rozdílnou judikaturu insolvenčních soudů, a to nejen mezi soudy prvního stupně (krajskými soudy), ale i mezi soudy odvolacími (vrchními soudy), či dokonce mezi jednotlivými senáty stejného odvolacího soudu.

1. Insolvenční správce

Insolvenční správce je ve smyslu ust. § 9 písm. d) InsZ procesním subjektem insolvenčního řízení, nikoliv (obecně) jeho účastníkem.¹ Účastníkem insolvenčního řízení jsou dlužník a věřitelé, kteří uplatňují své právo vůči dlužníku.²

Insolvenční správce je stěžejním procesním subjektem a je pro každé insolvenční řízení, dospěje-li toto do fáze rozhodnutí o úpadku, ustanoven v rozhodnutí o úpadku.³

¹ Pozn. insolvenční správce se může do postavení účastníka dostat omezeně v době uplatnění svého práva v insolvenčním řízení, typicky v okamžiku uplatnění nároku na odměnu.

² Srov. ust. § 14 odst. 1 InsZ.

³ MARŠÍKOVÁ, Jolana. Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele se vzory a judikaturou. 6. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-766-5, s. 13.

Insolvenční správce nemá v insolvenčním řízení postavení ani zástupce dlužníka, ani zástupce věřitelů. Výkonem své funkce v insolvenčním řízení má dbát zejména o rychlé, hospodárné a co nejvyšší uspokojení věřitelů.

1.1. Obecně k osobě insolvenčního správce

Insolvenční správce je svou povahou zvláštním procesním subjektem insolvenčního řízení. Není doktrinálně zcela jasně vymezeno, zda se jedná o zvláštní veřejnoprávní orgán⁴ či soukromoprávního podnikatele, to ovšem není předmětem zkoumání této práce. K osobě insolvenčního správce lze obecně konstatovat jeho zásadní smysl, totiž ustanovení určité osoby odlišné od soudu a účastníků insolvenčního řízení, která by vykonávala odbornou a administrativní činnost směřující ke správě a redukci majetku úpadce na peníze.⁵

Pro osobu insolvenčního správce jsou stanoveny určité kvalifikační předpoklady, kdy se jím může stát pouze osoba se stanovenou délkou praxe po složení odborné zkoušky administrované Ministerstvem spravedlnosti. Podle ZIS může výkon činnosti vykonávat jak fyzická osoba, tak veřejná obchodní společnost. Nicméně, veřejná obchodní společnost bude své oprávnění vždy odvozovat od alespoň jedné fyzické osoby, která získala oprávnění k výkonu funkce insolvenčního správce a která se následně zavázala k výkonu funkce insolvenčního správce právě prostřednictvím veřejné obchodní společnosti.

Vykonává-li osoba činnost insolvenčního správce prostřednictvím veřejné obchodní společnosti, znamená to podle ust. § 9 odst. 1 písm. d) ZIS automatické pozastavení výkonu činnosti insolvenčního správce takové osobě jako fyzické osobě. V praxi tak mohou nastat případy (a často nastávají), že insolvenční správce nejprve po určitou dobu vykonává činnost insolvenčního správce jako fyzická osoba a následně přistoupí do veřejné obchodní společnosti. Judikatorně je pak připuštěno, aby po určitou dobu vykonávala tato osoba funkci insolvenčního správce jako fyzická osoba (do skončení napadnutých případů) a současně jako ohlášený společník veřejné obchodní společnosti.⁶

⁴ Srov. nálezh Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 36/01.

⁵ ZEŽULKA, Ondřej. O postavení insolvenčního správce. Právní rozhledy, 2019, č. 21, s. 748-757.

⁶ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 6. 2011, sp. zn. 3 VSPH 237/2011: „Skutečnost, že insolvenčnímu správci byla pozastavena činnost ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 312/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů není sama o sobě důvodem pro jeho odvolání z funkce ve smyslu § 31 insolvenčního zákona.“ Shodně např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 3. 2012, sp. zn. 2 VSPH 307/2012, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 1 VSPH 822/2013, nebo usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 10. 2020, sp. zn. 1 VSOL 426/2020.

1.2. Ustanovení do funkce

Výběr insolvenčního správce pro konkrétní insolvenční řízení je v současné době obecně⁷ založen na tzv. „rotačním“ principu, kdy k 1. 1. 2014 byl opuštěn „nominační“ princip. Insolvenční správce pro insolvenční řízení je ustanoven opatřením předsedy krajského soudu, jež nemá povahu rozhodnutí a které předseda krajského soudu nečiní z vlastní úvahy, ale je vázán pravidly „kolečka“ podle ust. § 25 odst. 2 InsZ.⁸

1.3. Povinnosti insolvenčního správce

Rozsah činnosti insolvenčního správce se mírně liší v závislosti na způsobu řešení úpadku (konkursem, reorganizací, oddlužením). Současně platí, že náročnost činnosti nelze předem nikdy zcela přesně odhadnout. Jsou řízení, v nichž insolvenční správce pouze na měsíční bázi administruje splátkový kalendář v oddlužení, kde dlužník má stabilní příjmy, je součinný a nevznikají spory; naproti tomu jsou však řízení, jež svou komplexitou a rozsahem vyžadují mimořádné znalosti a schopnosti insolvenčního správce, ať již při zjišťování či obhajobě⁹ majetkové podstaty nebo vedení náročných a složitých incidenčních sporů.

Základní povinnosti insolvenčního správce vymezuje ust. § 36 InsZ. Insolvenční správce musí vždy jednat s odbornou péčí a musí při výkonu funkce postupovat svědomitě.¹⁰ Ideálním cílem, který musí insolvenční správce svým výkonem naplňovat, je rychlé, hospodárné a co nejvyšší uspokojení věřitelů, přičemž však je povinen upřednostnit společný zájem věřitelů nad svým zájmem, zájmem dlužníka, ale i zájmem jednoho určitého věřitele.

1.4. Možnosti změny v osobě insolvenčního správce

Jakmile je osoba insolvenčního správce do funkce v insolvenčním řízení ustanovena, je předpokládáno, že bude tuto funkci vykonávat až do pravomocného skončení řízení, resp. do zproštění funkce po skončení řízení.

⁷ Pozn. z obecného pravidla existují výjimky, např. ustanovení insolvenčního správce pro koncernové úpadce nebo pro manžele podle ust. § 25 odst. 4 InsZ, nebo ustanovení insolvenčního správce podle předpřípraveného reorganizačního plánu podle ust. § 25 odst. 1 věta druhá InsZ.

⁸ ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan. § 25 [Určení osoby správce]. In: SPRINZ, Petr, JIRMÁSEK, Tomáš, ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan, ZOUBEK, Hynek a kol. Insolvenční zákon. 1. vydání (4. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 3.

⁹ Pozn. např. pokud čelí insolvenční správce excindační žalobě podle ust. § 225 InsZ nebo naopak skrze odpůřčí žalobu napadá neúčinnost právního jednání dlužníka podle ust. § 239 a násl. InsZ.

¹⁰ SMOLÍK, Petr. 2. Povinnosti a práva insolvenčního správce. In: SMOLÍK, Petr. Oddlužení v právním řádu ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 72.

InsZ však formuluje pravidla pro situace, kdy je volitelné, vhodné, nebo dokonce nutné osobu insolvenčního správce v insolvenčním řízení změnit.

1.4.1. Odvolání schůzí věřitelů

Ust. § 29 InsZ zakotvuje pravomoc schůze věřitelů, jež nejbližší následuje po přezkumném jednání, přijmout usnesení, kterým insolvenčního správce z funkce odvolá a ustanoví jiného insolvenčního správce. Usnesení je schůzí věřitelů přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek, kteří mají právo hlasovat,¹¹ přičemž je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, je nutné k uvedené majoritě doplnit, že taková většina zároveň musí činit nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek.¹² Věřitelé vykonávající své právo hlasovat nemusí jakkoliv své rozhodnutí odůvodňovat. Zákonnou úpravou se jim tak dostává silná pravomoc ovlivnit, kdo bude insolvenčním správcem jejich dlužníka.

1.4.2. Zproštění a odvolání insolvenčním soudem

Insolvenční soud je dalším subjektem nadaným pravomocí změnit svým rozhodnutím osobu insolvenčního správce. Oproti pravomoci schůze věřitelů však může a v některých situacích musí insolvenční soud přistoupit ke změně v osobě insolvenčního správce, jen pokud je naplněn některý z důvodů předvídaných InsZ.¹³ Insolvenční soud tak musí vždy své rozhodnutí odůvodnit a založit jej na určitém konkrétním důvodu, jinak činí své rozhodnutí nepřezkoumatelným. Insolvenční soud může, případně musí, odvolat insolvenčního správce za podmínek stanovených ust. § 31 InsZ, nebo může insolvenčního správce funkce zprostit postupem podle ust. § 32 InsZ.

2. Zproštění funkce vs. odvolání z funkce

Autor považuje za vhodné vymezit rozdíl mezi pojmy *zproštění funkce* a *odvolání z funkce*. Ačkoliv aplikace obou institutů v sobě implikuje stejný důsledek v podobě

¹¹ VESELÝ, Petr. Lze vyměnit insolvenčního správce? Jak a proč?. Bulletin advokacie, 2017, č. 6, s. 54-56.

¹² KACHRAMANOVÁ, Lucie, JUŘÁTKOVÁ, Petra. Problematické aspekty odvolání insolvenčního správce věřitelů. Právní rozhledy, 2019, č. 3, s. 105-109.

¹³ Viz ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan. § 31 [Odvolání insolvenčního správce]. In: SPRINZ, Petr, JIRMÁSEK, Tomáš, ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan, ZOUBEK, Hynek a kol. Insolvenční zákon. 1. vydání (4. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 1.: „Změna správce je nicméně podmíněna přítomností některého ze zákonem předvídaných důvodů.“

diskvalifikace insolvenčního správce z dalšího výkonu jeho činnosti v daném insolvenčním řízení, jsou tyto instituty rozdílné a insolvenční soud je nemůže zaměňovat.

Zproštění funkce vymezuje ust. § 32 InsZ a je nutné jej chápat primárně jako sankční prostředek, jenž může insolvenční soud aplikovat v okamžiku, kdy v činnosti insolvenčního správce shledá porušení jeho povinností.¹⁴ Naproti tomu *odvolání z funkce* podle ust. § 31 InsZ není prostředkem sankce vůči insolvenčnímu správci, když jej lze použít pouze z důležitých důvodů nemajících původ v porušení povinností ze strany insolvenčního správce.

Insolvenční soud může zprostit funkce insolvenčního správce, jenž *neplní řádně své povinnosti* nebo který *nepostupuje při výkonu své funkce s odbornou péčí* anebo který *závažně porušil důležitou povinnost* (uloženou mu zákonem, soudem nebo věřitelským výborem). Podstatnou je však diskreční úvaha soudu, tedy že insolvenční soud tak učinit nemusí. Ačkoliv by i shledal důvody pro zproštění funkce, nemusí tak učinit, a to zejména s přihlédnutím k fázi insolvenčního řízení, pokud se např. nachází ve svém konečném stádiu, tedy po podání konečné zprávy, resp. zprávy o splnění oddlužení nebo reorganizačního plánu.¹⁵

Naproti tomu *odvolání z funkce* je zejména ochranným prostředkem proti budoucímu nekvalifikovanému výkonu funkce insolvenčního správce. Odborná způsobilost pro výkon funkce insolvenčního správce je zajištěna kvalifikačními předpoklady, nad jejichž splněním činí dohled Ministerstvo spravedlnosti.¹⁶ Pokud z nějakého důvodu správce o tuto kvalifikaci přijde či je mu pozastavena, může insolvenční soud takového správce z funkce odvolat.

3. Odvolání insolvenčního správce z funkce

Ust. § 31 InsZ vymezuje jak obligatorní důvody pro odvolání insolvenčního správce z funkce, tak důvody fakultativní.

3.1. Obligatorními důvody

Pokud nastane některý z obligatorních důvodů pro odvolání insolvenčního správce z funkce, nemá insolvenční soud prostor pro posouzení, zda takové rozhodnutí vydá, přičemž

¹⁴ KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon: komentář. 4. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7552-932-9, s. 115.

¹⁵ ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan. § 32 [Zproštění insolvenčního správce]. In: SPRINZ, Petr, JIRMÁSEK, Tomáš, ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan, ZOUBEK, Hynek a kol. Insolvenční zákon. 1. vydání (4. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 6.

¹⁶ MORAVEC, Tomáš. § 31 [Odvolání insolvenčního správce]. In: MORAVEC, Tomáš, KOTOUČOVÁ, Jiřina a kol. Insolvenční zákon. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 99.

je povinen usnesením insolvenčního správce odvolat a ustanovit nového insolvenčního správce. InsZ vymezuje tři důvody obligatorního odvolání insolvenčního správce z funkce, a to (i) na žádost insolvenčního správce, (ii) zrušení povolení vykonávat činnost insolvenčního správce a (iii) neurčení správce ze zvláštního seznamu v případech, kdy je takový správce vyžadován.

3.1.1. Žádost insolvenčního správce

Insolvenční správce, který byl do funkce ustanoven rozhodnutím schůze věřitelů podle ust. § 29 odst. 1 až 3 InsZ, může do 3 dnů poté, co se o svém ustanovení do funkce dozvěděl, požádat insolvenční soud o odvolání z funkce. Pokud však insolvenční správce předem projevil souhlas s volbou své osoby do funkce v daném insolvenčním řízení, nemůže následně tento svůj souhlas vzít zpět.¹⁷ Je proto v praxi běžné, že pokud věřitelé na schůzi věřitelů po odvolání insolvenčního správce zvolí „svého“ insolvenčního správce, jsou na tomto postupu s novým insolvenčním správcem předem domluveni a předkládají insolvenčnímu soudu souhlas insolvenčního správce s ustanovením do funkce.

3.1.2. Zrušení povolení vykonávat činnost insolvenčního správce

Zrušení povolení vykonávat činnost insolvenčního správce je typově jiným institutem než zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce. Ust. § 13 ZIS umožňuje Ministerstvu spravedlnosti zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správcovi. Může se tak stát typicky proto, že insolvenční správce závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušoval své povinnosti.

Je-li takové rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti v právní moci a je současně vykonatelné, zakládá to obligatorní důvod pro odvolání insolvenčního správce z funkce.

3.1.3. Neurčení správce ze zvláštního seznamu

Pokud je v době ustanovení insolvenčního správce podán návrh na povolení reorganizace nebo je dlužník osobou podle ust. § 3 odst. 2 ZIS, musí být insolvenční správce ustanoven ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Vyjde-li dodatečně najevo nebo nastane-li skutečnost, pro kterou taková osoba zvláštním oprávněním nedisponuje, zakládá to opět důvod pro obligatorní odvolání insolvenčního správce z funkce.

¹⁷ ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan. § 31 [Odvolání insolvenčního správce]. In: SPRINZ, Petr, JIRMÁSEK, Tomáš, ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan, ZOUBEK, Hynek a kol. Insolvenční zákon. 1. vydání (4. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 5.

3.2. Fakultativní důvody

Je-li dán fakultativní důvod pro odvolání insolvenčního správce z funkce podle ust. § 31 odst. 1 nebo 3 InsZ, může insolvenční soud takového insolvenčního správce z funkce odvolat. Nastanou-li důležité důvody, které nemají původ v porušení povinností insolvenčního správce (§ 31 odst. 1 InsZ), nebo insolvenčnímu správci bylo pozastaveno či mu zaniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce (§ 31 odst. 3 InsZ), může insolvenční soud po důkladném posouzení, zda takový důvod může mít vliv na další s odbornou péčí prováděný výkon funkce insolvenčního správce, odvolat insolvenčního správce z funkce.

3.2.1. Pozastavení práva vykonávat činnost insolvenčního správce

Pozastavení práva vykonávat činnost insolvenčního správce vymezuje ust. § 9 ZIS (pozastavení ze zákona) a § 10 ZIS (pozastavení z rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti). Mezi tyto důvody patří např. úpadek insolvenčního správce, vzetí insolvenčního správce do vazby nebo nekompatibilita s výkonem funkce člena vlády, člena orgánu územní samosprávy (s výjimkou neuvolněného člena zastupitelstva), poslance nebo senátora.

3.2.2. Zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce

ZIS taxativně vymezuje důvody zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce, a to konkrétně v ust. § 12. Těmito důvody jsou:

- smrt insolvenčního správce [§ 12 odst. 1 písm. a) ZIS];
- prohlášení insolvenčního správce za mrtvého [§ 12 odst. 1 písm. b) ZIS];
- omezení svéprávnosti insolvenčního správce [§ 12 odst. 1 písm. c) ZIS];
- zrušení insolvenčního správce veřejné obchodní společnosti [§ 12 odst. 1 písm. d) ZIS];
- oznámení o ukončení činnosti podané Ministerstvu spravedlnosti [§ 12 odst. 1 písm. e) ZIS];
- je-li insolvenční správce veřejnou obchodní společností, zánikem práva vykonávat činnost insolvenčního správce jejímu ohlášenému společníkovi či ukončením účasti ohlášeného společníka na veřejné obchodní společnosti [§ 12 odst. 1 písm. f) ZIS];
- uplynutím 5 let ode dne nabytí právní moci povolení vykonávat činnost insolvenčního správce, nebylo-li prodlouženo [§ 12 odst. 2 ZIS];
- uplynutím 5 let ode dne nabytí právní moci zvláštního povolení vykonávat činnost insolvenčního správce, nebylo-li prodlouženo [§ 12 odst. 3 ZIS].

4. Odvolání pro ukončení činnosti podle § 12 odst. 1 písm. e) ZIS

Autor se v hlavní části této práce věnuje vymezení podmínek, které formovala judikatura insolvenčních soudů ohledně odvolání insolvenčního správce pro ukončení činnosti podle § 12 odst. 1 písm. e) ZIS.

4.1. Obecně k povaze oznámení o ukončení činnosti

Oznámení o ukončení činnosti insolvenčního správce může Ministerstvu spravedlnosti, jakožto dohledovému orgánu, podat jakýkoliv insolvenční správce. Ministerstvo spravedlnosti na základě takového oznámení učiní záznam do seznamu insolvenčních správců, podle kterého bude nepochybné, k jakému datu insolvenční správce ukončil svou činnost. Učiněný záznam má povahu zásahu, proti němuž je možné se následně bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 a násl. SŘS. Soudní přezkum ve správním soudnictví bude na místě zejména v případě rozporů uvnitř veřejné obchodní společnosti, kdy jednající společník může jednat v rozporu se zájmem společnosti.¹⁸

V případě insolvenčního správce fyzické osoby nebude obtížné identifikovat vůli oznamujícího subjektu k ukončení činnosti ve smyslu citovaného ustanovení. Bude-li však činit oznámení veřejná obchodní společnost, bude takové jednání činěno některým z jejích společníků. K tomuto je důležité poznamenat, že *ex lege* důsledkem ukončení činnosti insolvenčního správce veřejné obchodní společnosti pak bude obnovení práva vykonávat činnost ohlášenému společníkovi takové společnosti jako fyzické osobě. Dojde totiž k odpadnutí důvodu, pro nějž bylo pozastaveno právo fyzické osoby vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 9 odst. 1 písm. d) ZIS.¹⁹ Činí-li tedy oznámení o ukončení činnosti veřejná obchodní společnost, musí Ministerstvo spravedlnosti současně zkoumat, zda je opravdu projevena skutečná vůle této společnosti, přičemž oznámení nemůže učinit jménem společnosti pouze jeden ze společníků, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy společnosti.²⁰ Takovým oznamujícím společníkem může být právě jediný ohlášený společník veřejné

¹⁸ Pozn. ostatně popsané schéma soudního přezkumu ve správním soudnictví se již aplikovalo v případě veřejné obchodní společnosti Edl a partneři, v.o.s., kdy za společnost oznámení o ukončení činnosti podala jediný ohlášený společník Mgr. Ing. Petra Hýsková. Společnost se prostřednictvím druhého (nikoliv ohlášeného společníka ve smyslu ZIS) bránila žalobou ve správním soudnictví.

¹⁹ ČUJAN, Radomír. § 12 [Zánik práva vykonávat činnost ze zákona]. In: RICHTER, Martin, BENÝŠEK, Jan, ČUJAN, Radomír a kol. Zákon o insolvenčních správcích a předpisy související. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 115, marg. č. 11.

²⁰ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2014, č. j. 8 As 37/2014-151.

obchodní společnosti, jemuž se v důsledku oznámení obnoví právo vykonávat činnost insolvenčního správce jakožto fyzické osobě, zatímco veřejné obchodní společnosti toto právo zanikne.

4.2. Judikatura Nejvyššího soudu formulovaná do roku 2021

Nejvyšší soud se o otázce, zda má být insolvenční správce odvolán z funkce pro obecný zákonný zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce, vyjádřil v usnesení ze dne 28. 4. 2016, sen. zn. 29 NSČR 24/2014.

V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud formuloval závěr, podle kterého je nutné vnímat rozdíly v postavení insolvenčního správce, jímž je fyzická osoba na straně jedné a insolvenčního správce, jímž je veřejná obchodní společnost na straně druhé. Nejvyšší soud uvádí, že je podstatné, *zda důvod, pro který došlo k zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce, má (může mít) vliv na další (s odbornou péčí plynoucí z odborné způsobilosti prováděný) výkon funkce insolvenčního správce.*

Ona garance zachování odbornosti nad správou insolvenčního řízení v osobě ohlášeného společníka je klíčovým atributem, který by insolvenční soud měl vždy zkoumat. Zemře-li jediný ohlášený společník společnosti nebo přestane-li být jejím společníkem, ztratí společnost tímto atribut odbornosti, a za takových skutkových okolností by měl insolvenční soud přistoupit k jejímu odvolání z funkce insolvenčního správce.

Naproti tomu Nejvyšší soud dodává, že pokud ohlášený společník zůstává společníkem veřejné obchodní společnosti a jeho osobou je garantována odbornost při výkonu funkce insolvenčního správce, tak ani zrušení veřejné obchodní společnosti a zánik jejího oprávnění podle ust. § 12 odst. 1 písm. d) ZIS není sám o sobě důvodem pro její odvolání z funkce insolvenčního správce.

Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 29. 7. 2021, sen. zn. 29 NSČR 67/2019²¹, následně vyložil kritéria, která musí provést insolvenční soud při úvaze, zda existují důležité důvody pro odvolání insolvenčního správce z funkce. Insolvenční soud dle právního názoru Nejvyššího soudu musí provést nejprve hlavní úvahu o tom, zda důvod, pro který došlo k zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce, má (může mít) vliv na další (s odbornou péčí

²¹ Pozn. Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí uvádí, že ust. § 31 odst. 3 InsZ neobsahuje žádná kritéria pro odvolání insolvenčního správce z funkce, přičemž má-li být uvedena norma vykládána ústavně konformním způsobem, pak ovšem musí být interpretována způsobem, jenž vyloučí libovůli insolvenčního soudu při rozhodování, zda insolvenčního správce v takovém případě odvolá.

plynoucí z odborné způsobilosti prováděný) výkon funkce insolvenčního správce, a až následně jako podpůrnou úvahu o tom, v jakém stadiu se insolvenční řízení nachází, tedy zda je účelné s ohledem na předpokládanou „zbývající“ činnost insolvenčního správce do skončení insolvenčního řízení (poměřováno počtem a náročností úkonů) odvolat stávajícího insolvenčního správce z funkce, aniž by byl ohrožen požadavek rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů.

Dané posouzení musí insolvenční soud provést nikoliv paušálně, ale na základě konkrétních okolností dané věci. Insolvenční soud musí provést úvahu, zda existuje opodstatněná obava, že zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce má (může mít) vliv na další (s odbornou péčí prováděný) výkon funkce insolvenčního správce. Dospěje-li insolvenční soud k závěru, že taková opodstatněná obava existuje, může následně insolvenčního správce odvolat z funkce.

4.3. Studie společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER

V této části práce se autor věnuje případové studii společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER, jež formulovala judikaturu insolvenčních soudů ohledně odvolání insolvenčního správce z funkce pro ukončení činnosti ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS.

Společnost Administrace insolvencí CITY TOWER je veřejnou obchodní společností se správou více jak 1.500 insolvenčních řízení.²² K datu 30. 9. 2021 byl Ministerstvem spravedlnosti učiněn záznam do seznamu insolvenčních správců o tom, že společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER zaniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS. Ministerstvo spravedlnosti notifikovalo tuto skutečnost krajským soudům.

S ohledem na enormní množství insolvenčních řízení spravovaných touto společností by závěr o odvolání insolvenčního správce z funkce znamenal zásah pro tisíce dlužníků, rovněž jako pro nově ustanovené insolvenční správce, kteří by vstupovali do běžícího insolvenčního řízení s nulovou znalostí skutkových okolností a dosavadní správy daného řízení.

²² Pozn. v době kumulace nápadu insolvenčních případů spravovala tato společnost více jak 3.000 insolvenčních řízení, přičemž v době rozhodování soudů prvního stupně o jejím odvolání z funkce spravovala více jak 2.000 insolvenčních řízení.

4.3.1. Judikatura soudů prvního stupně

Z osmi krajských soudů přistoupilo k odvolání společnosti Administrace insolvenční CITY TOWER z funkce insolvenčního správce šest krajských soudů,²³ nikoliv však plošně, ale pouze někteří samosoudci,²⁴ celkem však v 669 insolvenčních řízeních.

Krajský soud v Českých Budějovicích

Krajský soud v Českých Budějovicích odvolal společnost Administrace insolvenční CITY TOWER z funkce v 21 insolvenčních řízeních.

Krajský soud v Českých Budějovicích posuzoval při odvolání společnosti Administrace insolvenční CITY TOWER z funkce insolvenčního správce pouze stádium insolvenčního řízení, přičemž tam, kde mělo řízení (pravděpodobně) trvat delší dobu, přistoupil k rozhodnutí o odvolání z funkce, když odůvodnil své rozhodnutí takto: „*Insolvenční řízení se vyznačuje svou dlouhodobostí a je tak vhodné za účelem naplnění zásad insolvenčního řízení, vyplývajících z ustanovení § 5 insolvenčního zákona, aby funkce insolvenčního správce byla vykonávána na základě řádného oprávnění k výkonu této činnosti a nikoliv insolvenčním správcem, jemuž oprávnění zaniklo.*“²⁵

Při svém rozhodování se tak věnoval pouze kritériu podpůrnému (fáze insolvenčního řízení), přičemž abstrahoval od kritéria hlavního, totiž, zda existuje opodstatněná obava, že zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce má (může mít) vliv na další (s odbornou péčí prováděný) výkon funkce insolvenčního správce.

Krajský soud v Plzni

Krajský soud v Plzni odvolal společnost Administrace insolvenční CITY TOWER z funkce v 76 insolvenčních řízeních.

²³ Pozn. k odvolání v žádném insolvenčním řízení nepřistoupil Krajský soud v Brně a Krajský soud v Hradci Králové (vč. pobočky v Pardubicích).

²⁴ V souladu s ust. § 12 odst. 1 InsZ v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech jedná a rozhoduje v prvním stupni jediný soudce (samosoudce).

²⁵ Srov. např. usnesení ze dne 11. 10. 2021, č.j. KSCB 28 INS 6912/2021-B-11; usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 5465/2020-B-13; usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 5582/2020-B-14; usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 403/2020-B-23; nebo usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 28 INS 11109/2020-B-23.

Krajský soud v Plzni v usneseních odkazuje na zákonné ustanovení § 12 odst. 1 písm. e) ZIS, přičemž pouze tuto skutečnost posuzuje jako důvod pro odvolání insolvenčního správce.²⁶

Krajský soud v Ostravě (vč. pobočky v Olomouci)

Krajský soud v Ostravě (vč. pobočky v Olomouci) odvolal společnost Administrace insolvenčí CITY TOWER z funkce v 69 insolvenčních řízeních.

Oproti výše uvedených soudům prvního stupně nebyly jednotlivé senáty Krajského soudu v Ostravě vč. pobočky v Olomouci v argumentaci jednotné. V rozhodnutích o odvolání insolvenčního správce z funkce užívají jako základní argument zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 12 odst. 1 písm. e) ZIS.²⁷ Někteří samosoudci dále v ukončení činnosti spatřují ukončení fungování veřejné obchodní společnosti jako takové, přičemž tvrdí, že bude následovat likvidace společnosti.²⁸ Toto odůvodnění naprosto mylně zaměňuje ukončení činnosti ve smyslu § 12 odst. 1 písm. e) ZIS s rozhodnutím o zrušení společnosti, které však v popisovaném případě nenastalo. Dalším argumentem mimo ty již zmiňované jsou pak tvrzené rozpory mezi společníky, které mohou ovlivnit fungování společnosti.²⁹

Ačkoliv některá rozhodnutí insolvenčního soudu se snaží argumentovat pro důvody zakládající povinnost odvolat insolvenčního správce z funkce, ani jedno rozhodnutí nečiní úvahu nad vlivem zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce na schopnost tuto funkci nadále odborně vykonávat ve smyslu výše uvedené judikatury Nejvyššího soudu.

Krajský soud v Ústí nad Labem (vč. pobočky v Liberci)

Krajský soud v Ústí nad Labem (vč. pobočky v Liberci) odvolal společnost Administrace insolvenčí CITY TOWER z funkce v 81 insolvenčních řízeních.

²⁶ Srov. např. usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 29 INS 19645/2017-B-19; usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 29 INS 21534/2017-B-25; usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 27 INS 26555/2017-B-14; usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPL 56 INS 29050/2016-B-21; nebo usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPL 56 INS 6603/2017-B-25.

²⁷ Srov. např. usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSOS 22 INS 15050/2017-B-25, usnesení ze dne 20. 10. 2021, č.j. KSOS 25 INS 12597/2020-B-16, usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSOS 36 INS 2353/2021-B-11, usnesení ze dne 18. 11. 2021, č.j. KSOS 34 INS 28986/2016-B-30, nebo usnesení ze dne 18. 11. 2021, č.j. KSOS 34 INS 27917/2016-B-27.

²⁸ Srov. např. usnesení ze dne 6. 12. 2021, č.j. KSOS 14 INS 7769/2017-B-35 nebo usnesení ze dne 6. 12. 2021, č.j. KSOS 14 INS 10352/2017-B-29.

²⁹ Srov. např. usnesení ze dne 22. 11. 2021, č.j. KSOL 20 INS 12390/2021-B-15 nebo usnesení ze dne 15. 11. 2021, č.j. KSOL 20 INS 5347/2020-B-22.

Samosoudci Krajského soudu v Ústí nad Labem vč. pobočky v Liberci argumentovali pro odvolání insolvenčního správce z funkce rovněž zánikem práva vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS.³⁰

Nad rámec tohoto základního argumentu byl užit rovněž argument, že ze zániku práva k výkonu činnosti insolvenčního správce vyplývá zánik pojištění takové osoby, přičemž soud uvedl, že taková skutečnost má negativní potenciální dopad do insolvenčního řízení ve smyslu ohrožení dobytosti případného nároku na náhradu škody v důsledku porušení povinnosti ze strany insolvenčního správce.³¹ Není zjevné, na základě čeho dospěl soud k takovému konstrukt, když taková skutečnost ze spisu nevyplývala, ani k jejímu prokázání soud neprovedl žádný důkaz.

V rozhodovací praxi tohoto soudu byl užit nad rámec uvedeného ještě argument, kdy soud ze zániku práva ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS dovodil, že společnost vstoupí k 1. 1. 2022 do likvidace, přičemž není vhodné, aby funkci insolvenčního správce vykonávala osoba v likvidaci.³² Takový důsledek, totiž zrušení společnosti a vstup do likvidace, však ze zániku práva k výkonu činnosti insolvenčního správce jednak vůbec nevyplývá a jednak i společnost v likvidaci může podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2016, sen. zn. 29 NSČR 24/2014, vykonávat za tam uvedených podmínek funkci insolvenčního správce.

Městský soud v Praze

Městský soud v Praze odvolal společnost Administrace insolvencí CITY TOWER z funkce v 75 insolvenčních řízeních.

Městský soud v Praze ve shodě se shora uvedeným obecným přístupem odvolával insolvenčního správce pouze na základě skutečnosti zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS.³³ Kromě tohoto důvodu se

³⁰ Srov. např. usnesení ze dne 21. 10. 2021, č.j. KSUL 45 INS 23312/2017-B-18; usnesení ze dne 21. 10. 2021, č.j. KSUL 45 INS 9713/2019-B-32; usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSLB 57 INS 29246/2016-B-43; usnesení ze dne 2. 11. 2021, č.j. KSLB 76 INS 1797/2021-B-13; nebo usnesení ze dne 1. 11. 2021, č.j. KSLB 82 INS 20646/2017-B-37.

³¹ Srov. např. usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 7675/2021-B-10; usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 14859/2021-B-8; nebo usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 15709/2021-B-9.

³² Srov. např. usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. KSUL 92 INS 2406/2019-B-24; nebo usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. KSUL 92 INS 6069/2019-B-19.

³³ Srov. např. usnesení ze dne 3. 11. 2021, č.j. MSPH 79 INS 2508/2017-B-42; usnesení ze dne 3. 11. 2021, č.j. MSPH 79 INS 8023/2017-B-19; usnesení ze dne 5. 11. 2021, č.j. MSPH 93 INS 19446/2016-B-33; usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. MSPH 94 INS 16268/2021-B-8; usnesení ze dne 12. 1. 2022, č.j. MSPH 98 INS 23308/2020-B-19.

v odůvodnění usnesení o odvolání insolvenčního správce opětovně bez jakékoliv právního základu objevil argument vstupu společnosti do likvidace.³⁴ Některá rozhodnutí dokonce odůvodnění ani neobsahovala.³⁵

Krajský soud v Praze

Krajský soud v Praze odvolal společnost Administrace insolvencí CITY TOWER z funkce v 347 insolvenčních řízeních.

Krajský soud v Praze ve většině rozhodnutí, kterými odvolal insolvenčního správce, neuvedl žádné odůvodnění.³⁶ V ostatních případech se odůvodnění omezuje na pouhé konstatování skutečnosti o zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS, přičemž toto je pokládáno za důvod pro odvolání insolvenčního správce z funkce.³⁷

Shrnutí judikatury soudů prvního stupně

Ačkoliv judikatura Nejvyššího soudu požaduje před odvoláním insolvenčního správce z funkce podle ust. § 31 odst. 3 InsZ zkoumání vlivu zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce na další (s odbornou péčí prováděný) výkon funkce insolvenčního správce v insolvenčním řízení, takovou úvahu neprovedl ani jeden soud prvního stupně. Ve většině případů se soud omezil na odkaz k ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS, ze kterého dovozuje důvod pro odvolání insolvenčního správce z funkce. Některé soudy mezi další důvody v odůvodnění uvedly (i) počáteční fázi insolvenčního řízení, (ii) tvrzený, avšak jakkoliv neprokázaný, vstup společnosti do likvidace, (iii) rozpory mezi společníky společnosti, (iv)

³⁴ Srov. např. usnesení ze dne 1. 11. 2021, č.j. MSPH 77 INS 672/2014-B-114; nebo usnesení ze dne 24. 11. 2021, č.j. MSPH 77 INS 1861/2017-B-25.

³⁵ Srov. např. usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 23407/2020; usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 11502/2020-B-11; nebo usnesení ze dne 8. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 11377/2020-B-17.

³⁶ Srov. např. usnesení ze dne 19. 10. 2021, č.j. KSPH 40 INS 14326/2011-B-87; usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 60 INS 6192/2017-B-24; usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPH 61 INS 12011/2021-B-6; usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 62 INS 29494/2016-B-33; usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 64 INS 28935/2016-B-14; usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 65 INS 4338/2017-B-19; usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 69 INS 9161/2017-B-24; usnesení ze dne 15. 10. 2021, č.j. KSPH 70 INS 5316/2017-B-19; usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 71 INS 25613/2016-B-15; usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPH 72 INS 5343/2017-B-53; usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 73 INS 10860/2018-B-22; usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 75 INS 4837/2018-B-28; usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 80 INS 2720/2020-B-24; nebo usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPH 81 INS 3629/2021-B-18.

³⁷ Srov. usnesení ze dne 14. 10. 2021, č.j. KSPH 66 INS 13963/2020-B-25; usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 67 INS 6282/2017-B-13; usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 68 INS 26232/2016-B-31; usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 74 INS 13087/2017-B-27; nebo usnesení ze dne 13. 10. 2021, č.j. KSPH 77 INS 11937/2016-B-39.

tvrzený, avšak jakkoliv neprokázaný, zánik pojištění insolvenčního správce. Většina rozhodnutí soudů prvního stupně dokonce vůbec odůvodnění neobsahovala.

4.3.2. Odvolací judikatura

O odvolání v insolvenčních řízeních rozhodují Vrchní soud v Praze a Vrchní soud v Olomouci.

Vrchní soud v Olomouci

Vrchní soud v Olomouci rozhodoval ve věci odvolání společnosti Administrace insolvenčí CITY TOWER proti rozhodnutí o odvolání z funkce insolvenčního správce celkem v 67 insolvenčních řízeních. Vrchnímu soudu v Olomouci se nepodařilo sjednotit v otázce, zda společnost Administrace insolvenčí CITY TOWER má být odvolávána z funkce insolvenčního správce, když (i) v 9 případech změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se insolvenční správce z funkce neodvolává,³⁸ (ii) v 52 případech usnesení soudu prvního stupně zrušil a vrátil mu věc k dalšímu projednání³⁹ a (iii) v 6 případech usnesení soudu prvního stupně potvrdil.⁴⁰ Uvedená rozhodovací diverzita je nepochybně výrazem nezávislosti a nestrannosti soudu při rozhodování. Nicméně, je v rozporu s předvídatelností rozhodování, pokud odvolací soud ve 4 senátech dojde na podkladě zcela stejných skutkových okolností k 3 rozdílným závěrům.

Odvolací soud ve změnových rozhodnutích neshledává zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce důvodem, který by sám o sobě stačil pro učinění závěru o nutnosti odvolat insolvenčního správce z funkce. Jiný přístup k odvolání společnosti Administrace insolvenčí CITY TOWER zvolily senáty odvolacího soudu tam, kde rozhodnutí soudu prvního stupně zrušily, přičemž taková rozhodnutí považovaly za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Byl-li totiž jako jediný důvod pro odvolání insolvenčního správce z funkce uveden zánik práva ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS, konstatoval odvolací soud nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Je zajímavé, že odvolací soud v některých rozhodnutích potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně, avšak zvolil v odůvodnění mírně odlišnou argumentaci. Odvolací soud v těchto

³⁸ Srov. např. usnesení ze dne 17. 1. 2022, č.j. KSOS 34 INS 27917/2016, 2 VSOL 631/2021-B-35; usnesení ze dne 30. 3. 2022, č.j. KSOS 36 INS 2353/2021, 1 VSOL 629/2021-B-21 nebo usnesení ze dne 23. 5. 2022, č.j. KSOS 25 INS 12597/2020, 3 VSOL 247/2022-B-30.

³⁹ Srov. např. usnesení ze dne 9. 12. 2021, č.j. KSOS 22 INS 15050/2017, 2 VSOL 600/2021-B-35 nebo usnesení ze dne 21. 12. 2021, č.j. KSOS 36 INS 26482/2020, 2 VSOL 617/2021-B-17.

⁴⁰ Srov. např. usnesení ze dne 10. 2. 2022, č.j. KSOS 25 INS 11920/2018, 4 VSOL 630/2021-B-31 nebo usnesení ze dne 9. 2. 2022, č.j. KSOS 34 INS 28170/2016, 2 VSOL 624/2021-B-34.

rozhodnutích konstatuje, že zánikem práva vykonávat činnost insolvenčního správce veřejné obchodní společnosti se obnovilo právo vykonávat činnost insolvenčního správce všem jejím ohlášeným společníkům jako fyzickým osobám. V pohledu odvolacího soudu tak veřejná obchodní společnost nemá nadále žádného ohlášeného společníka, jehož prostřednictvím by funkci insolvenčního správce vykonávala, což je dle přesvědčení odvolacího soudu samo o sobě důvodem pro odvolání insolvenčního správce z funkce.

Vrchní soud v Praze

Vrchní soud v Praze rozhodoval ve věci odvolání společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER proti rozhodnutí o odvolání z funkce insolvenčního správce celkem v 486 insolvenčních řízeních. Rovněž Vrchnímu soudu v Praze se nepodařilo sjednotit v otázce, zda společnost Administrace insolvencí CITY TOWER má být odvolávána z funkce insolvenčního správce, přičemž různost právních názorů se u tohoto odvolacího soudu ještě zvýšila, a to i v rámci jednotlivých soudních senátů. Vrchní soud v Praze (i) v 149 případech změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se insolvenční správce z funkce neodvolává,⁴¹ (ii) v 225 případech usnesení soudu prvního stupně zrušil a vrátil mu věc k dalšímu projednání⁴² a (iii) v 112 případech usnesení soudu prvního stupně potvrdil.⁴³

Na příkladu senátu 4 VSPH lze demonstrovat, že tento zaujal všechna 3 možná východiska, tedy rozhodnutí soudu prvního stupně změnil, zrušil i potvrdil, a to dokonce ve stejném obsazení senátu. V usnesení ze dne 20. 12. 2021, č.j. KSPH 72 INS 7015/2017, 4 VSPH 1761/2021-B-30 (změnové usnesení), uvedl, že je nutné zvážit fázi insolvenčního řízení, když v rubrikovaném řízení zbývalo do splnění oddlužení 5 měsíců, tedy nebylo v souladu s rychlým a hospodárným vedením řízení vydávat rozhodnutí o odvolání insolvenčního správce z funkce. V usnesení ze dne 22. 11. 2021, č.j. KSCB 28 INS 19336/2017, 4 VSPH 1471/2021-B-49 (zrušující usnesení), konstatoval, že s ohledem na fázi insolvenčního řízení (oddlužení probíhalo již 4. rokem) a již jednu změnu v osobě insolvenčního správce (častá změna v osobě

⁴¹ Srov. např. usnesení ze dne 2. 12. 2021, č.j. KSUL 45 INS 9713/2019, 1 VSPH 1400/2021-B-42; usnesení ze dne 9. 11. 2021, č.j. KSPH 67 INS 29182/2018, 2 VSPH 1370/2021-B-30; nebo usnesení ze dne 20. 12. 2021, č.j. KSPH 72 INS 7015/2017, 4 VSPH 1761/2021-B-30.

⁴² Srov. např. usnesení ze dne 21. 12. 2021, č.j. KSPH 67 INS 17808/2018, 3 VSPH 1372/2021-B-21; usnesení ze dne 22. 11. 2021, č.j. KSCB 28 INS 19336/2017, 4 VSPH 1471/2021-B-49; nebo usnesení ze dne 10. 1. 2022, č.j. KSPL 56 INS 10170/2019, 5 VSPH 1707/2021-B-23.

⁴³ Srov. např. usnesení ze dne ze dne 25. 11. 2021, č.j. KSPL 29 INS 8286/2021, 1 VSPH 1431/2021-B-16; usnesení ze dne 11. 11. 2021, č.j. KSCB 28 INS 9476/2020, 4 VSPH 1386/2021-B-30; nebo usnesení ze dne 8. 2. 2022, č.j. KSCB 28 INS 16157/2020, 3 VSPH 1385/2021-B-18.

správce není žádoucí) neměl soud prvního stupně přistoupit k odvolání insolvenčního správce z funkce. Naopak v usnesení ze dne 23. 2. 2022, č.j. MSPH 98 INS 23308/2020, 4 VSPH 336/2022-B-27 (potvrzující usnesení) uvedl, že odvolání insolvenčního správce z funkce provedl soud prvního stupně správně, když přidává argumentaci o obnovení práva vykonávat činnost insolvenčního správce všem ohlášeným společníkům jakožto fyzickým osobám, což zakládá podle odvolacího soudu nepřipustný „střet zájmů“ těchto společníků a společnosti, a tak je vyloučeno, aby i veřejná obchodní společnost nadále vykonávala činnost insolvenčního správce právě prostřednictvím takto „uvolněných“ ohlášených společníků.

4.3.3. Dovolací judikatura

Společnost Administrace insolvencí CITY TOWER podala dovolání do všech potvrzujících usnesení odvolacích soudů, přičemž formulovala dovolací otázku následně: *„Může insolvenční soud při odvolání insolvenčního správce podle ust. § 31 odst. 3 InsZ nezohlednit (pominout) judikatorní závěry ohledně posuzování vlivu zániku práva insolvenčního správce vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 12 odst. 1 písm. e) ZIS na další (s odbornou péčí prováděný) výkon funkce insolvenčního správce?“*

Nejvyšší soud v usnesení ze dne 23. 2. 2022, č.j. KSPH 72 INS 21242/2019, 29 NSČR 33/2022-B-35⁴⁴, změnil rozhodnutí odvolacího soudu tak, že se rozhodnutí soudu prvního stupně mění tak, že se společnost Administrace insolvencí CITY TOWER z funkce neodvolává. Přitom formuloval právní větu: *„Podle ustanovení § 31 odst. 3 insolvenčního zákona odvolá insolvenční soud insolvenčního správce z funkce jen tehdy, dospěje-li v návaznosti na důvod, pro který došlo k zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce, se zřetelem ke konkrétním poměrům insolvenčního správce k závěru, že zde jsou (nebo při pravidelném chodu věci mohou být) překážky, které insolvenčnímu správci se zaniklou činností brání (nebo mohou bránit) v řádném dokončení výkonu funkce v daném insolvenčním řízení. Skutečnost, že právo vykonávat činnost insolvenčnímu správci ze zákona zaniklo, není důvodem pro jeho odvolání z funkce podle § 31 odst. 3 insolvenčního zákona bez dalšího. Delší doba dokončení insolvenčního řízení předpokládaná v době od zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce sama o sobě důvodem toho, aby insolvenční správce se zaniklým oprávněním byl odvolán z funkce, není.“*

⁴⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2022, sen. zn. 29 NSCR 33/2022, uveřejněné pod číslem 100/2022 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní.

Nejvyšší soud se postavil na stranu společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER, když konstatoval, že samotný zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce podle ust. § 12 odst. 1 písm. e) ZIS sám o sobě nevede ke ztrátě odborné způsobilosti takového insolvenčního správce. Nejvyšší soud konstatoval, že i po zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce má společnost Administrace insolvencí CITY TOWER stále stejné společníky, kteří garantují zachování odbornosti při další správě insolvenčních řízení. Pokud tedy insolvenční soud při odvolání užil argumentaci fází insolvenčního řízení, tedy že insolvenční řízení poběží ještě po určitou dobu, zvolil metodologicky špatný přístup, jelikož neformuloval pozitivní důvod pro odvolání z funkce, ale naopak nenalezl důvod, který by odvolání z funkce bránil. Nejvyšší soud však tento přístup zkritizoval, jelikož odvolání insolvenčního správce z funkce nelze odůvodnit negativně (*tedy tím, že odvolání z funkce „nic nebrání“, nebo že odvolání z funkce „není v rozporu se základními zásadami insolvenčního řízení“*), když taková okolnost nemá žádnou vypovídací schopnost co do způsobilosti insolvenčního správce dokončit řádně výkon funkce v daném insolvenčním řízení.

Nejvyšší soud navázal na toto své pilotní usnesení ve všech dalších rozhodnutích o dovolání společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER, když změnil rozhodnutí odvolacího soudu v dalších 116 rozhodnutích tak, že se společnost Administrace insolvencí CITY TOWER z funkce neodvolává.^{45,46}

Nejvyšší soud se v dovolacím řízení vypořádal i s argumentací některých odvolacích senátů ohledně vzniku „střetu zájmů“ mezi veřejnou obchodní společností a všemi jejími ohlášenými společníky, kterým se k 1. 10. 2021 „obnovilo“ právo vykonávat činnost insolvenčního správce jako fyzické osobě. Odvolací soud užil odkaz na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2016, sen. zn. 29 NSČR 24/2014, ve kterém byl shledán spor mezi veřejnou obchodní společností a jejím jediným ohlášeným společníkem, když po zániku práva vykonávat činnost insolvenčního správce tento jediný ohlášený společník demonstroval diskontinuitu se společností a nadále neměl v úmyslu garantovat ve veřejné obchodní společnosti odbornost. Za takových skutkových okolností Nejvyšší soud shledal odůvodněnou obavu o další řádný výkon

⁴⁵ Srov. např. usnesení ze dne 28. 2. 2022, č.j. KSCB 41 INS 5582/2020, 29 NSČR 22/2022-B-29; usnesení ze dne 10. 3. 2022, č.j. KSLB 82 INS 19679/2020, 29 NSČR 49/2022-B-35; usnesení ze dne 30. 3. 2022, č.j. KSPH 77 INS 16956/2019, 29 NSČR 125/2022-B-46; usnesení ze dne 28. 4. 2022, č.j. KSOL 20 INS 2395/2021, 29 NSČR 126/2022-B-54; nebo usnesení ze dne 11. 8. 2022, č.j. KSPH 67 INS 21769/2020, 29 NSČR 109/2022-B-39.

⁴⁶ Pozn. jedno dovolání bylo odmítnuto, jelikož v mezidobí od podání dovolání do rozhodnutí o dovolání bylo insolvenční řízení pravomocně skončeno.

funkce insolvenčního správce ze strany společnosti a přitakal jejímu odvolání z funkce. Nicméně, Nejvyšší soud v případě společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER v žádném spisu takové rozpory mezi společností a společníky nezjistil, tedy zhodnotil paušalizovaný závěr odvolacího soudu o střetu zájmů mezi společností a společníky jako nesprávný.⁴⁷

Závěr

Jak bylo vymezeno v úvodu této práce, odvolání insolvenčního správce z funkce je závažným zásahem do stability jakéhokoliv insolvenčního řízení. Autor na příkladu veřejné obchodní společnosti demonstroval skutečnou judikaturu insolvenčních soudů.

Insolvenční soudy měly v okamžiku rozhodování o odvolání veřejné obchodní společnosti k dispozici judikaturu Nejvyššího soudu, jež vymezovala podmínky, které mají být zkoumány při úvaze o odvolání insolvenčního správce z funkce. Insolvenční soudy měly zkoumat, zda existuje opodstatněná obava, že zánik práva vykonávat činnost insolvenčního správce má (může mít) vliv na další (s odbornou péčí prováděný) výkon funkce insolvenčního správce.

Žádný soud prvního stupně, který k odvolání insolvenčního správce z funkce přistoupil, takovou úvahu neprovedl. Je překvapující, že takovou úvahu neprovedly ani některé senáty odvolacích soudů, přičemž dokonce jeden senát Vrchního soudu v Praze dospěl ke 3 možným závěrům ohledně jedné skutkové situace. Insolvenční soudy takovým rozhodováním způsobily, že ve více jak 500 insolvenčních řízeních byla agenda případu předána novému insolvenčnímu správci např. na dobu 3 měsíců, aby pak ten samý případ byl nejpozději po zásahu Nejvyššího soudu vrácen společnosti Administrace insolvencí CITY TOWER. Nově ustanovený insolvenční správce musel např. pro nové případy zakládat zvláštní bankovní účet, přebírat komunikaci s dlužníkem či jeho plátcem příjmu a informovat jej minimálně o změnu bankovního účtu pro zasílání provedených srážek. Dané dvojí předávání insolvenčního řízení mezi odvolaným a nově ustanoveným insolvenčním správcem zatížilo nejen tyto dva insolvenční správce, ale i dlužníky, kteří pocítovali nejistotu z neznámého vývoje jejich řízení, jejich plátce příjmů či věřitele.

⁴⁷ Srov. např. usnesení ze dne 28. 4. 2022, č.j. KSOS 34 INS 28170/2016, 29 NSČR 128/2022-B-41; nebo usnesení ze dne 13. 5. 2022, č.j. MSPH 98 INS 23308/2020, 29 NSČR 152/2022-B-34.

Autor hodnotí naopak pozitivně, že Nejvyšší soud v dovolací instanci sebou samým vymezenou úvahu provedl, přičemž současně potvrdil a posílil svou judikaturu v otázce odvolání insolvenčního správce z funkce, jež by napříště mohla a měla být respektována i soudy nižších stupňů.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

MARŠÍKOVÁ, Jolana. Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele se vzory a judikaturou. 6. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. Pro praxi. ISBN 978-80-7380-766-5

SPRINZ, Petr, JIRMÁSEK, Tomáš, ŘEHÁČEK, Oldřich, VRBA, Milan, ZOUBEK, Hynek a kol. Insolvenční zákon. 1. vydání (4. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023

SMOLÍK, Petr. Oddlužení v právním řádu ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016

MORAVEC, Tomáš, KOTOUČOVÁ, Jiřina a kol. Insolvenční zákon. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021

RICHTER, Martin, BENÝŠEK, Jan, ČUJAN, Radomír a kol. Zákon o insolvenčních správcích a předpisy související. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018

KOZÁK, Jan. Insolvenční zákon: komentář. 4. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7552-932-9

Odborné články

ZEZULKA, Ondřej. O postavení insolvenčního správce. Právní rozhledy, 2019, č. 21, s. 748-757

VESELÝ, Petr. Lze vyměnit insolvenčního správce? Jak a proč?. Bulletin advokacie, 2017, č. 6, s. 54-56

KACHRAMANOVÁ, Lucie, JUŘÁTKOVÁ, Petra. Problematické aspekty odvolání insolvenčního správce věřiteli. Právní rozhledy, 2019, č. 3, s. 105-109

Judikatura

Krajský soud v Českých Budějovicích

usnesení ze dne 11. 10. 2021, č.j. KSCB 28 INS 6912/2021-B-11

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 5465/2020-B-13

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 5582/2020-B-14

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 41 INS 403/2020-B-23

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSCB 28 INS 11109/2020-B-23

Krajský soud v Plzni

usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 29 INS 19645/2017-B-19

usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 29 INS 21534/2017-B-25

usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPL 27 INS 26555/2017-B-14

usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPL 56 INS 29050/2016-B-21

usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPL 56 INS 6603/2017-B-25

Krajský soud v Ostravě (vč. pobočky v Olomouci)

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSOS 22 INS 15050/2017-B-25

usnesení ze dne 20. 10. 2021, č.j. KSOS 25 INS 12597/2020-B-16

usnesení ze dne 12. 10. 2021, č.j. KSOS 36 INS 2353/2021-B-11

usnesení ze dne 18. 11. 2021, č.j. KSOS 34 INS 28986/2016-B-30

usnesení ze dne 18. 11. 2021, č.j. KSOS 34 INS 27917/2016-B-27

usnesení ze dne 6. 12. 2021, č.j. KSOS 14 INS 7769/2017-B-35

usnesení ze dne 6. 12. 2021, č.j. KSOS 14 INS 10352/2017-B-29

usnesení ze dne 22. 11. 2021, č.j. KSOL 20 INS 12390/2021-B-15

usnesení ze dne 15. 11. 2021, č.j. KSOL 20 INS 5347/2020-B-22

Krajský soud v Ústí nad Labem (vč. pobočky v Liberci)

usnesení ze dne 21. 10. 2021, č.j. KSUL 45 INS 23312/2017-B-18

usnesení ze dne 21. 10. 2021, č.j. KSUL 45 INS 9713/2019-B-32

usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSLB 57 INS 29246/2016-B-43

usnesení ze dne 2. 11. 2021, č.j. KSLB 76 INS 1797/2021-B-13

usnesení ze dne 1. 11. 2021, č.j. KSLB 82 INS 20646/2017-B-37

usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 7675/2021-B-10

usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 14859/2021-B-8

usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. KSUL 79 INS 15709/2021-B-9

usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. KSUL 92 INS 2406/2019-B-24

usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. KSUL 92 INS 6069/2019-B-19

Městský soud v Praze

usnesení ze dne 3. 11. 2021, č.j. MSPH 79 INS 2508/2017-B-42

usnesení ze dne 3. 11. 2021, č.j. MSPH 79 INS 8023/2017-B-19

usnesení ze dne 5. 11. 2021, č.j. MSPH 93 INS 19446/2016-B-33
usnesení ze dne 25. 10. 2021, č.j. MSPH 94 INS 16268/2021-B-8
usnesení ze dne 12. 1. 2022, č.j. MSPH 98 INS 23308/2020-B-19
usnesení ze dne 1. 11. 2021, č.j. MSPH 77 INS 672/2014-B-114
usnesení ze dne 24. 11. 2021, č.j. MSPH 77 INS 1861/2017-B-25
usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 23407/2020
usnesení ze dne 4. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 11502/2020-B-11
usnesení ze dne 8. 11. 2021, č.j. MSPH 95 INS 11377/2020-B-17

Krajský soud v Praze

usnesení ze dne 19. 10. 2021, č.j. KSPH 40 INS 14326/2011-B-87
usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 60 INS 6192/2017-B-24
usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPH 61 INS 12011/2021-B-6
usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 62 INS 29494/2016-B-33
usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 64 INS 28935/2016-B-14
usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 65 INS 4338/2017-B-19
usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 69 INS 9161/2017-B-24
usnesení ze dne 15. 10. 2021, č.j. KSPH 70 INS 5316/2017-B-19
usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 71 INS 25613/2016-B-15
usnesení ze dne 27. 10. 2021, č.j. KSPH 72 INS 5343/2017-B-53
usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 73 INS 10860/2018-B-22
usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 75 INS 4837/2018-B-28
usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 80 INS 2720/2020-B-24
usnesení ze dne 18. 10. 2021, č.j. KSPH 81 INS 3629/2021-B-18
usnesení ze dne 14. 10. 2021, č.j. KSPH 66 INS 13963/2020-B-25
usnesení ze dne 7. 10. 2021, č.j. KSPH 67 INS 6282/2017-B-13
usnesení ze dne 5. 10. 2021, č.j. KSPH 68 INS 26232/2016-B-31
usnesení ze dne 6. 10. 2021, č.j. KSPH 74 INS 13087/2017-B-27
usnesení ze dne 13. 10. 2021, č.j. KSPH 77 INS 11937/2016-B-39

Vrchní soud v Olomouci

usnesení ze dne 20. 10. 2020, sp. zn. 1 VSOL 426/2020
usnesení ze dne 17. 1. 2022, č.j. KSOS 34 INS 27917/2016, 2 VSOL 631/2021-B-35

usnesení ze dne 30. 3. 2022, č.j. KSOS 36 INS 2353/2021, 1 VSOL 629/2021-B-21
usnesení ze dne 23. 5. 2022, č.j. KSOS 25 INS 12597/2020, 3 VSOL 247/2022-B-30
usnesení ze dne 9. 12. 2021, č.j. KSOS 22 INS 15050/2017, 2 VSOL 600/2021-B-35
usnesení ze dne 21. 12. 2021, č.j. KSOS 36 INS 26482/2020, 2 VSOL 617/2021-B-17
usnesení ze dne 10. 2. 2022, č.j. KSOS 25 INS 11920/2018, 4 VSOL 630/2021-B-31
usnesení ze dne 9. 2. 2022, č.j. KSOS 34 INS 28170/2016, 2 VSOL 624/2021-B-34

Vrchní soud v Praze

usnesení ze dne 1. 6. 2011, sp. zn. 3 VSPH 237/2011
usnesení ze dne 15. 3. 2012, sp. zn. 2 VSPH 307/201
usnesení ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 1 VSPH 822/2013
usnesení ze dne 20. 12. 2021, č.j. KSPH 72 INS 7015/2017, 4 VSPH 1761/2021-B-30
usnesení ze dne 22. 11. 2021, č.j. KSCB 28 INS 19336/2017, 4 VSPH 1471/2021-B-49
usnesení ze dne 23. 2. 2022, č.j. MSPH 98 INS 23308/2020, 4 VSPH 336/2022-B-27
usnesení ze dne 2. 12. 2021, č.j. KSUL 45 INS 9713/2019, 1 VSPH 1400/2021-B-42
usnesení ze dne 9. 11. 2021, č.j. KSPH 67 INS 29182/2018, 2 VSPH 1370/2021-B-30
usnesení ze dne 21. 12. 2021, č.j. KSPH 67 INS 17808/2018, 3 VSPH 1372/2021-B-21
usnesení ze dne 10. 1. 2022, č.j. KSPL 56 INS 10170/2019, 5 VSPH 1707/2021-B-23
usnesení ze dne 25. 11. 2021, č.j. KSPL 29 INS 8286/2021, 1 VSPH 1431/2021-B-16
usnesení ze dne 11. 11. 2021, č.j. KSCB 28 INS 9476/2020, 4 VSPH 1386/2021-B-30
usnesení ze dne 8. 2. 2022, č.j. KSCB 28 INS 16157/2020, 3 VSPH 1385/2021-B-18

Nejvyšší soud

usnesení ze dne 28. 4. 2016, sen. zn. 29 NSČR 24/2014
usnesení ze dne 29. 7. 2021, sen. zn. 29 NSČR 67/2019
usnesení ze dne 23. 2. 2022, č.j. KSPH 72 INS 21242/2019, 29 NSČR 33/2022-B-35
usnesení ze dne 28. 2. 2022, č.j. KSCB 41 INS 5582/2020, 29 NSČR 22/2022-B-29
usnesení ze dne 10. 3. 2022, č.j. KSLB 82 INS 19679/2020, 29 NSČR 49/2022-B-35
usnesení ze dne 30. 3. 2022, č.j. KSPH 77 INS 16956/2019, 29 NSČR 125/2022-B-46
usnesení ze dne 28. 4. 2022, č.j. KSOL 20 INS 2395/2021, 29 NSČR 126/2022-B-54
usnesení ze dne 11. 8. 2022, č.j. KSPH 67 INS 21769/2020, 29 NSČR 109/2022-B-39

Nejvyšší správní soud

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2014, č.j. 8 As 37/2014-151

Ústavní soud

nález Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 36/01